

§ 21.

Odchylná ustanovení zákonů a nařízení týkajících se daní a dávek tímto zákonem upravených, která dosud platila na území republiky Československé, pozbývají platnosti.

§ 22.

Den, kterým tento zákon platný pro celé území Československé republiky nabude účinnosti, bude určen vládním nařízením. Účinnost zákona končí 31. prosince 1923.

§ 23.

Provedení zákona ukládá se ministru financí a ministru železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačika,

Dr. Burger v. r.

243.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. července 1921,

kterým se provádí zákon ze dne 30. června 1921, č. 242 Sb. z. a n., o dopravních daních, a určuje den jeho účinnosti.

Na základě § 23 zákona ze dne 30. června 1921, č. 242 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

I. Díl.

A. Předmět, výše a základ dopravních daní.

§ 1.

Daň z jízdních lístků.

Daň z jízdních lístků buď placena 20% jízdného, jež se vybírá za přepravu osob v republice Československé. Za jízdné považuje se každý obnos, který pod jakýmkoliv názvem vybírá se jako úplata za přepravu osob na veřejných železnicích v republice Československé. Plnění jiného druhu, jako pokuty, propadlé doručné, poplatky za vstup na nádraží a pod., nejsou předmětem daně. Poplatky za osvědčení (místní lístky), které opravňují cestující na určité místo, jsou vyňaty z poplatnosti jen tehdy, když cestující

i bez místního lístku by byl oprávněn k jízdě dotčným vlakem již na základě svého jízdního lístku.

§ 2.

Daň ze zavazadel.

Daň ze zavazadel buď placena 20% dopravného, jež se vybírá na železnicích v republice Československé za přepravu cestovních zavazadel, expresního zboží a psů v průvodě cestujících (dopravné za zavazadla, poplatky za dopravu psů). Za dopravné považuje se každý obnos, jenž se pod jakýmkoliv názvem vybírá jako úplata za tyto přepravy na veřejných železnicích v republice Československé.

Poplatky za vedlejší výkony při přepravě, které nejsou započteny do dopravného za zavazadla, na př. manipulační poplatky, poplatky za udání zájmu na dodání, přenosné a pod., nepokládají se za dopravné nebo jeho součást.

Kdykoliv se mluví v tomto nařízení o zavazadle, rozumějí se jím též expresní zboží a psi v průvodě cestujících.

§ 3.

Přepravní daň.

Daň přepravní buď placena 30% dovozného, jež se vybírá za přepravu zboží na železnicích v republice Československé. Za dovozné považují se přepravní poplatky včetně manipulačních poplatků, převozní poplatky, jakož i všechny jiné poplatky, které se pod jakýmkoliv názvem vybírají za přepravu zboží. K tomu náležejí též platy vlastníka vlečné dráhy za přepravu zboží jemu náležejícího (vlečné, poplatky za přistavení vozů atd.), pak poplatky za ochranné vozy a pod. Poplatky za vedlejší výkony při přepravě, nezapočtené do dovozného, na př. nákladné a skladné, poplatky za předržení vozů, nájemné za plachty, poplatky za udání zájmu na včasné dodání, manipulační poplatky celní, povoznické poplatky a pod., nepovažují se za dovozné nebo jeho součást, rovněž tak ne obnosy, jež platí poštovní správa za listovni a balíkovou poštu železnicím.

Zbožím podle tohoto zákonného ustanovení rozumějí se všechny věci přepravované železnicemi, počítajíc v to mrtvoly a živá zvířata s vynětím cestovních zavazadel (§ 9 zákona).

§ 4.

V železničním styku s územím cizím a v průvozní přepravě domácím územím má se míti za to, že na přepravu domácím územím připadá ona část dovozného, která platí podle sazby pro příslušné domácí tratě nebo která odpovídá obnosu započtenému železnicemi pro domácí tratě do přímých sazeb (zaúčtovací podíl). Výjimky z tohoto pravidla jsou stanoveny níže.

Při různosti hranice státní a hranice rozhodné pro výpočet dovozného buď základ přepravní daně stanoven takto:

a) Je-li provozní výměnná stanice na cizím území, buď dovozná, jež připadá na trať mezi státní hranicí a první stanicí na cizím území (výpravnou zboží), pojata do daňového základu;

b) je-li však provozní výměnná stanice na domácím území, tu dovozná, jež připadá na trať mezi státní hranicí a první stanicí na domácí půdě (výpravnou zboží), netvoří základu daňového.

Jestliže krátké dílčí tratě domácích železnic protínají cizí území nebo cizích železnic domácí území, buď dovozná, připadající na tyto dílčí tratě, v prvním případě pojata do daňového základu, v druhém případě pominuto. Tato ustanovení však mají platnost jen tehdy, když pro žádnou část průchodní trati není stanovena zvláštní sazba. Jinak se řídí poplatnost přepravy na celé průchodní trati podle ustanovení odstavců 1. a 2. Ministerstvo financí určuje společně s ministerstvem železnic, které trati sluší považovati za krátké dílčí trati.

B. Vybírání daní dopravních a jich započtení do sazeb.

§ 5.

Železnice jsou povinny daň z jízdních lístků zároveň s jízdným a daň ze zavazadel zároveň s dopravným vybíratí od osob, povinných k placení jízdného (dopravného).

Na lístcích jízdních a pro přepravu zavazadel (psů) buď udán úhrnný obnos, jenž se má platiti, tedy včetně daně.

Při započítávání daně z jízdních lístků a ze zavazadel do sazeb zaokrouhluje se celková sazbová výměra včetně daně podle nařízení ministerstva železnic, nikoliv však sazbová výměra zvlášť a daň také zvlášť.

§ 6.

Přepravní daň buď započtena do sazeb tak, že k dovoznému (§ 3) připočte se přepravní daň a součet vybere se od osob, které platí dovozný. Výjimku z tohoto pravidla stanoví odstavec 3. Jde-li o zvýšení sazeb, může se započtení provést též tím způsobem, že se sloučí zvýšení sazby a daň v jednotnou přírážku.

Zaokrouhlení děje se podle nařízení ministerstva železnic, a to celkových obnosů dovozného a daně; nepřipustné je zaokrouhlení nákladní sazby (přírážky při zvýšení) a daně odděleně.

Chtějí-li železnice vybíratí daň přepravní samostatně vedle dovozného bez započtení do sazeb, třeba k tomu vymoči si povolení ministerstva železnic odůvodněnou žádostí. V případě povolení stanoví ministerstvo železnic spolu s ministerstvem financí způsob vybírání daně přepravní; tento způsob buď s poukazem na dotýčný výnos ministerstva železnic vyhlášen ve věstníku pro železnice a plavbu (uveřejnění ve věcech sazby a dopravy).

Při vyšetření daňových obnosů, jež nejsou započteny do sazeb (odstavec 3.), buďtež ne celé haléře zaokrouhleny na celé haléře.

V tarifech (zvýšeníh tarifních) a vyhláškách sazeb, jež uveřejňují se po vyhláše tohoto nařízení, buď výslovně podotknuto, že daň byla započtena do sazeb (zvýšení sazbových), anebo že tomu tak není.

C. Výpočet a odvádění dopravních daní. Dozor na odvádění daní.

§ 7.

Železnice vypočtou dopravní daně za každý správní měsíc z celkových poplatných příjmů dotyčného správního měsíce po srážce náhrad, účtovaných za tentýž měsíc z poplatných příjmů, a to odděleně podle jednotlivých druhů daní (daň z jízdních lístků, daň ze zavazadel a daň přepravní) a odvedou je bez úředního měření onomu k přijímání poplatků oprávněnému úřadu (bernímu úřadu, důchodkové pokladně), jenž dle sídla železničního podniku k tomu jest příslušný. Při odvedení buď zároveň předložen složní list. Nachází-li se sídlo železničního podniku v cizině, buď daň odvedena zpravidla důchodkové pokladně v Praze. Výjimky z tohoto pravidla může povolit ministerstvo financí.

Daň z jízdních lístků a daň ze zavazadel buď železnicemi vypočtena a odvedena dvacetí stovracetinami (jednou šestinou) poplatné měsíční sumy jízdného (dopravného) včetně daně.

Daň přepravní, započtená do sazeb, činí třicet stotřicetin poplatné měsíční sumy dovozného včetně daně přepravní a buď odvedena částkou ve výši $\frac{3}{23}$ poplatné základny (sloup. 5. výkazu C); zbytek rovnající se $\frac{10}{13}$ odvedené daně, se zatím jen vyúčtuje v sloupci 6. výkazu C a posečká až do rozhodnutí podle § 10, odst. 2., zákona o dopravních daních. Posečkaná tato část buď účtována v roční uzávěrce na zvláštním účtu. Není-li však daň přepravní započítána do sazeb, odvádí se na dani přepravní ihned patnáct setin (= tři dvacetiny) poplatné měsíční sumy dovozného (bez připočtení daně); zbývajících patnáct setin se zatím posečká a vyúčtuje ve výkazu C a v roční uzávěrce tím způsobem, jak v předchozí větě stanoveno.

Je-li na příjmech z dopravy účastno několik železnic, odvede každá z nich na dani tolik, kolik odpovídá jejímu podílu na příjmech.

Zlomky koruny vyskytující se při výpočtu daně, jež má být odvedena, buďte zaokrouhleny na celou korunu.

Dovozné (dopravné, jízdné) v cizí měně přepočítá se na domácí měnu podle téhož poměru, který podle platných zvláštních ustanovení slouží při přepočítání příjmů účtovaných v cizí měně za základ uzávěrce provozovacího účtu. Není-li tu takových ustanovení, buď provedeno přepočítání dle poměru, jaký bude stanoven zvláštním nařízením.

Kdyby snad přesné zjištění daně, kterou mají železnice odvésti státní pokladně za přepravu zboží na přípojných a průchodních tratích (§ 11, odst. 2., a § 12, odst. 3., zákona o dopravních daních), působilo nepoměrných obtíží, lze povolit, aby na místo příslušného daňového obnosu odvedena byla státní pokladně náhrada dohodou stanovená. Za toto povolení nechť zažádají železnice u ministerstva financí a doloží žádost pomůckami, potřebnými pro přibližné vyšetření obnosu přepravní daně připadajícího na přípojně a průchodní tratě; zejména budiž prokázán rozsah poplatné nákladní dopravy na oněch tratích a průměrný poměr této dopravy k celkové dopravě (na př. podle tunových kilometrů).

§ 8.

Pokud nemůže být provedeno súčtování (odstavce 3.), konají se na účet daní doprav-

ních měsíční splátky za každý správní měsíc, nejdéle do 20. dne bezprostředně následujícího měsíce, a to obnosem, který odpovídá podle zákonné daňové sazby zatím vyšetřeným příjmům z přepravy osob, zavazadel a zboží příslušného správního měsíce.

Splátky buďte pro každý druh daně zvlášť a odděleně dle vlastních železničních tratí a dle jednotlivých tratí, provozovaných na cizí účet, vyšetřeny a vykázány, při čemž budiž obdobně použito ustanovení § 7, odst. 1. až 5., tohoto nařízení.

Súčtování měsíční povinnosti daňové provede se nejpozději do dvacátého dne čtvrtého měsíce, který následuje po správním měsíci, a to na připojených vzorcích (vzorec A pro přepravu osob, vzorec B pro přepravu zavazadel, vzorec C pro přepravu zboží).

Súčtování má se dít odděleně dle vlastních tratí a dle jednotlivých tratí, provozovaných na cizí účet, pak v těchto jednotlivých súčtovacích skupinách odděleně pro každou železniční síť, pro kterou je zavedeno zvláštní účtování v účetních zprávách nebo v provozovacích účtech. Súčtování sluší podati úřadu, označenému v § 7, odst. 1.

Súčtování má obsahovati odděleně výkaz činnosti za dobu od 1. srpna 1921 a za dřívější dobu.

Doplatek nebo přeplatek, jenž se snad vyskytne při súčtování té které daně, buď zpravidla hned při současných splátkách zaúčtován pro tentýž druh daně; není přípustno zaúčtovati přeplatek vyskytnuvší se při některém druhu daně na jiný druh.

§ 9.

Aby mohla být definitivně přezkoumána odvedená daň, jest povinen každý železniční podnik předložiti ročně do prvního dne sedmého měsíce po správním roce finančnímu úřadu I. stolice, t. j. okresnímu finančnímu ředitelství, úřadu pro vyměřování poplatků, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančnímu ředitelství, příslušnému dle sídla podniku, roční výkazy súčtovací za uplynulý správní rok, a to pro každý druh daně odděleně, spolu s účetní uzávěrkou a účetní zprávou. Železniční podniky se sídlem v cizině mají předložiti tytéž roční výkazy súčtovací tomu svrchu zmíněnému finančnímu úřadu, jemuž jest podřízen úřad, u kterého dlužno odváděti daň.

Roční výkazy súčtovací nutno sestaviti podle téhož vzorce jako měsíční výkazy (§ 8,

odst. 3.), obnosy vykázané ve sloupcích 11 těchto výkazů musí souhlasiti s ročním výnosem z dopravy osob, zavazadel a zboží, vykázaném v účetní uzávěrce a účetní zprávě. Případné odchylky v tomto směru neb od měsíčních výkazů třeba objasnit. V účetní uzávěrce a účetní zprávě buďte příjmy z přepravy osob, zavazadel a zboží uvedeny pro každý druh přepravy odděleně.

Finanční úřad může kdykoli naříditi prohlídku u železničních podniků, aby mohla býti prozkoumána správnost odvedené daně, podaných výkazů a jiných dokladů; železnice jsou povinny na požádání předložiti úředním osobám finanční správy původní záznamy a knihy k nahlédnutí a dáti všechna potřebná vysvětlení k přezkoumání odvedené daně.

D. Pořad instanční, pokuty, náhrada.

§ 10.

Výměry a rozhodnutí o dopravních daních vydávají s vynětím případů v § 12, odst. 2. a 3., zákona o dopravních daních vypočtených a pokut (odstavec 2. tohoto paragrafu) finanční úřady I. stolice, t. j. okresní finanční ředitelství, úřad pro vyměřování poplatků, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství, v jichž obvodu se nachází sídlo železničního podniku. Pro železniční podniky se sídlem v cizině jest v tomto směru zpravidla příslušným úřad pro vyměřování poplatků v Praze; bylo-li však takovým cizím podnikům povoleno odvádění dopravních daní u jiného úřadu než u důchodkové pokladny v Praze, přísluší dávatí výměry a rozhodovati o přepravních daních tomu finančnímu úřadu, jemuž jest podřízen úřad, u kterého dlužno odváděti daň.

Uložení pořádkových pokut jest vyhrazeno ministerstvu financí po slyšení ministerstva železnic.

§ 11.

Náhrada daní dopravních železnicemi děje se podle týchž ustanovení, která platí pro náhradu dovozného (dopravného, jízdného).

Náhrada daní dopravních, odvedených státní pokladně bez úředního měření, železnicím jest jen tehdy přípustna, byla-li následkem skutkového omylu neb účetního nedopatření odvedena prokazatelně vyšší daňová částka, než jakou jest odvésti podle zákona. Náhrada může býti požadována jen do tří let počítajíc ode dne, kdy odvedení daně mělo se

státi. Žádost za náhradu třeba podati u příslušného finančního úřadu (§ 9, odst. 1.). Bude-li náhrada povolena, srazí se zpravidla příslušný obnos z nejbližší měsíční daňové splátky (§ 8, odst. 1. a 2.).

§ 12.

Za železniční služební zboží, osvobozené podle § 14, odst. 1., zákona o dopravních daních od přepravní daně, považují se jen ony předměty, nacházející se ve vlastnictví železnice, které se přepravují výlučně pro vlastní stavební a provozovací službu železnice na tratích téže železnice. Osvobozeny nejsou předměty, které mají sloužiti nějakému snad jinému výdělečnému podniku železnice než železničnímu provozu, na př. hotelovému podniku, dolování, provozování samostatné továrny a pod.

§ 13.

Přeprava zboží na tratích neveřejných železnic (vlečných drah atd.) veřejnými železnicemi jest podrobena dani přepravní.

V jiných případech jest podrobena dani přepravní přeprava zboží na neveřejných železnicích jen potud, pokud se nepřepравuje na těchto železnicích výhradně vlastní zboží majetníka neveřejné dráhy, v kterémž případě neplatí ustanovení tohoto nařízení o splátkách; ministerstvo financí může pro takové dráhy povolití neb stanoviti ohledně vybírání, výpočtu, odvedení daně přepravní, jakož i dozoru úchytky od ustanovení §§ 6 až 9.

Neveřejným železnicím, jichž přeprava zboží jest podle odstavce 2. podrobena dani přepravní, může býti povoleno osvobození podle § 14, odst. 2., zákona o dopravních daních jen na zvláštní žádost podanou u ministerstva financí.

§ 14.

Osoby uvedené v § 5 zákona o dopravních daních jsou osvobozeny od daně z jízdních lístků, děje-li se jejich přeprava na základě sazeb, schválených ministerstvem železnic, zvláštními sníženými lístky jízdními dělnickými (dělnické jízdní lístky týdenní, zpáteční neb pro dělnické vlaky a pod.) a činí-li snížení nejméně 50% řádného jízdného bez daně.

§ 15.

Osvobození od daně z jízdních lístků a ze zavazadel podle § 6 zákona o daních dopravních dlužno uplatniti žádostí u finančního

úřadu, označeného v § 9, odst. 1., tohoto nařízení, a opatřití ji potřebnými doklady. O žádosti přísluší pak rozhodovati ministerstvu financí spolu s ministerstvem železnic. Dráhy, jichž osvobození od daně z jízdních lístků a zavazadel bylo uznáno již před působností zákona o dopravních daních, jsou nadále osvobozeny od těchto daní a netřeba jim podávati nové žádosti.

Překročí-li jednotlivé tratě drah, osvobozených podle § 6 zákona o dopravních daních, od daně z jízdních lístků a ze zavazadel, hranice označené v citovaném § 6, jest podrobena dani přeprava na té části dráhy, která jest mimo ně, a musejí býti příjmy z této přepravy osob vykázány odděleně (§§ 7 až 9 nařízení).

Daně za přepravu osob a zavazadel z obvodu osvobozeného do neosvobozeného nebo naopak buďte vypočteny z té části jízdného (dopravného), která podle poměru osvobozené trati k neosvobozené připadá na tuto.

II. Díl.

Kolkový poplatek za osobní přepravu.

§ 16.

Kolkový poplatek za přepravu osobní jsou povinny vybíratí a odváděti pouze podnikatelé lodní plavby, a to jen potud, pokud tomu neodporují ustanovení rázu mezinárodního. Tyto jsou povinny vésti v každé stanici deník, do něhož musí denně býti zapsán počet vydaných lístků podle výše poplatku, pak příslušný poplatek jednotlivě a celkově. Ústřední správa vyhotoví měsíčně z těchto jednotlivých deníků, přezkouševši je dříve, zdali souhlasí s vlastními záznamy správy ústřední, celkový výkaz sumární a odvede jej spolu s jednotlivými doklady a poplatkem důchodkové pokladně, příslušné dle sídla ústřední správy, a to nejdéle do 14 dní po uplynutí dotyčného správního měsíce.

III. Díl.

Kolkový poplatek za poukázky (legitimace).

§ 17.

Za poukázky (legitimace), opravňující k použití různých tříd vozu, platí se poplatek podle třídy nejvyšší, již lze podle znění poukázky použítí.

Při poukázkách, znějících na několik osob, vypočítá se poplatek za každou osobu zvlášť. Proto také nutno, znějí-li poukázky jen zcela

všeobecně na více osob, před vydáním poukázky prokázati vydávajícímu počet osob, které mohou použítí poukázky, a podle toho zaplatiti poplatek. Předmětem poplatku nejsou poukázky na slevu jízdného, vydané sice v tuzemsku, avšak platné jen pro tratě v cizině.

§ 18.

Každá železnice je povinna před povolením slevy jízdného podle § 8, odst. 4., písm. a), zákona o dopravních daních oznámiti finančnímu úřadu, označenému v § 9, odst. 1., tohoto nařízení, o jakou slevu jízdného jde.

Osvobození podle § 8, odst. 4., písm. b), zákona o dopravních daních vztahuje se též na zaměstnance na odpočinku a dělníky požívající starobního pojištění.

Osvobození pro příslušníky rodin vlastních zaměstnanců nevztahuje se na poukázky pro tratě cizích dopravních podniků. Za příslušníky rodin považují se jen ony osoby, které jsou za takové označeny ve služebních předpisech československých státních drah; osvobození platí jen potud, pokud slevu jízdného lze přiznati podle těchto služebních předpisů.

Osvobození podle § 8, písm. c), zákona o dopravních daních mohou býti přiznána jen na základě služebních předpisů pro správu dráhy, vydaných nebo schválených ministerstvem železnic, aneb jiných podobných předpisů, obsahujících stejná opatření. Jinak jsou podrobeny poukázky kolkovému poplatku.

Opis zmíněného řádu (opatření) buď předložen finančnímu úřadu (§ 9, odst. 1., tohoto nařízení).

§ 19.

I. Kolkový poplatek za poukázky zapravuje se z pravidla všeobecnými kolký takto:

A. Poukázky vydané železničními správami.

1. Poukázky na opětovné jízdy.

Všechny takové poukázky buďte, ať poplatek jsou podrobeny čili nic, zapisovány ještě před vydáním s označením běžného ročního čísla, a to ve zvláštních rejstřících, upotřebuje-li se samostatných formulářů, jinak v ústřížkových sešitech (ternionech).

Rejstříky i ústřížkové sešity musejí býti před použitím úředně ověřeny. Aby se tak státi mohlo, třeba na přední straně rejstříku (ternionu) označiti jeho účel, počet archů a datum spolu s podpisem vydatele poukázek;

dále třeba provléci rejstříkem (ternionem) nit tak, aby vyšel její jeden konec předním listem, druhý pak zadním listem; možno jest též, aby oba konce niti byly provlečeny dvěma otvory, připravenými již ve všech listech, a aby pak byly spojeny na přední straně prvního listu.

Takto připravený rejstřík (ternion) buď dodán bernímu úřadu příslušnému dle sídla vydatele (v Praze, pak při vydatelích se sídlem v cizině zpravidla kolkovnímu úřadu v Praze), aby, shledá-li splněny stanovené podmínky, konce niti na předním a zadním listě nebo oba konce na přední straně prvního listu připečetil a přitiskl úřední razítko aneb oba konce spojil plechovou plombou.

Kolkové známky buďtež přilepeny na rejstříku neb juxtě ternionu dotyčné železniční správy, a to u příslušné položky na místě k tomu určeném, kolky pak buďte přetisknuty úředním razítkem dráhy.

Poukázky, za něž zaplacen byl kolkový poplatek řečeným způsobem, dlužno opatřiti přiměřeně vyplněnou doložkou:

„kolkový poplatek.....Kč ...h zaplacen“.

Při poukázkách, osvobozených od kolkovného, buď stručně udán v rejstříku nebo juxtě ternionu zákonný důvod osvobodovací neb okolnost, jež odůvodňuje osvobození; poukázky v takovém případě třeba opatřiti doložkou: „kolku prosto podle § 8, odst. 4., písm. a), nebo písm. b), nebo písm. c), zákona o dopravních daních“.

Poukázky pro služební jízdy mají míti příslušnou doložku, již třeba uvéstí též v rejstříku nebo juxtě ternionu.

Železniční správy jsou povinny oznámiti příslušnému finančnímu úřadu (§ 9, odst. 1., tohoto nařízení) železniční úřady, pověřené vydáváním poukázek, a každou změnu jich v tomto směru.

2. Poukázky na jednotlivou jízdu nebo na jízdu tam i zpět.

Poplatek se zapravuje všeobecnými kolky na poukázkách samých takto:

a) Poplatek vyznačí železniční úřad ciferně na poukázce a na příslušné juxtě ternionu neb v rejstříku;

b) znění formulářů poukázkových třeba tak upravit, aby z něho bylo patrné, že po-

ukázky jsou pravoplatny teprve přetisknutím osobní pokladny;

c) osvobozené poukázky buďte opatřeny stejnou doložkou jak pod čís. 1., odst. 6., a tato též vyznačena v juxtě ternionu;

d) strany jsou povinny opatřiti poplatné poukázky řádným kollem na místě k tomu určeném a dáti je přetisknouti osobní pokladnou;

e) osobní pokladna přezkoumá, souhlasí-li nalepený kolek s předepsaným obnosem, a přetiskne pak kolek vlhkým datumovým razítkem; poukázky bez předepsaného kolku neb doložky osvobození buďtež odmítnuty.

Jestliže opatření drah neodpovídají těmto ustanovením, jest volno finančnímu úřadu naříditi, aby též při poukázkách na jednotlivou jízdu bylo zapravováno kolkovné způsobem pod čís. 1. naznačeným.

B. Poukázky, které nevydávají železniční správy, nýbrž jiné úřady.

Kolkový poplatek za poukázky na opětovné jízdy dlužno zapraviti tím způsobem, že se přilepí kolek na poukázce na místě k tomu určeném a přetiskne úředním razítkem vystavitele poukázky.

Při poukázkách na jednotlivé jízdy budiž postupováno stejně, jak pod A., čís. 2., naznačeno.

C. Nejde-li o slevu jízdného na základě poukázek, jak je mají na zřeteli oddíly A. a B., nýbrž na základě jiných listin nebo dokladů, určí ministerstvo financí spolu s ministerstvem železnic případný způsob placení kolkového poplatku.

Poukázky, platné pro tuzemské železniční tratě, avšak vystavené v cizině, nejsou podrobeny kolkovému poplatku již při vystavení, nýbrž teprve tehdy, když se jich použije k jízdě v tuzemsku; poplatek buď zaplacen v tuzemsku kolky na poukázce a tyto přetisknuty úředním razítkem železnice; formulářům budiž dáno znění, jak je žádá oddíl A., čís. 2., odst. 1., písm. b). Osvobozené poukázky nutno opatřiti příslušnou doložkou (oddíl A., čís. 1., odst. 6.).

II. Na místo nalepování kolků může se díti zapravení poplatku úředním vtiskem příslušné kolkové známky; ministerstvo financí může též na zvláštní žádost povolití přímé placení poplatku.

§ 20.

Cestující, kteří byli přistiženi při přehlídce jízdenek, že mají poukázky, které nejsou ani řádně kolkovány podle § 19, ani opatřeny doložkou oplacení kolkového poplatku neb osvobození od něho, buďte v konečné stanici přidrženi staničními úředními osobami, aby do datečně zaplatili kolkový poplatek nalepením kolku na poukázku; kolek pak budiž přetisknut razítkem stanice nebo vlaku.

Nevyhoví-li se tomuto vyzvání, sepíše staniční úřední osoby o tom úřední nález podle příloženého vzorce D a zašlou jej finančnímu úřadu, označenému v § 9 tohoto nařízení.

Úřední osoby finanční správy mohou přezkoumati poukázky, odňaté cestujícím spolu s odevzdanými lístky, a přesvědčiti se, zdali bylo vyhověno kolkové povinnosti.

Na žádost finanční správy buď těmto dovoleno nahlédnutí do poukázkových rejstříků (ternionů) železniční správy, aby mohly provésti potřebnou kontrolu.

Poukázkové rejstříky (terniony) a poukázky, cestujícím zároveň s jízdními lístky odebrané, musejí býti uschovány po dvě leta ode dne, kdy pozbyly platnosti všechny v rejstříku (ternionu) zapsané poukázky, aneb ode dne, kdy vystavena byla poukázka.

IV. Díl.

Společná ustanovení.

§ 21.

Podání ve věcech dopravních daní jsou i s přílohami prosty kolkovného, pokud mají za účel plnění daně, uznání osvobození neb úlev aneb slouží účelům kontrolním.

§ 22.

Na základě § 22 zákona o dopravních daních určuje se, že zákon o dopravních daních nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1921. Týmž dnem nabývá účinnosti také toto vládní nařízení, jehož provedením se pověřují ministr financí a ministr železnic.

Černý v. r.

Dr. Burger v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Popelka v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Brdlík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Husák v. r.	Dr. Procházka v. r.

Dr. Gruber v. r.,
též za ministra Hanačíka.